

Privatizace bezpečnosti

Obsah

Úvod	4
Tři základní rysy	7
Turecko a operace Gladio	8
Gladio: Itálie a Řecko	11
Privatizace bezpečnosti	13
Blackwater	16
Diligence LLC a New Bridge Strategies	19
Booz Allen Hamilton	21
Science Applications International Corporation	22
Napojení Diligence: Alfa Bank a Far West	24
Saúdská Arábie	26
Far West: Operace pod falešnou vlajkou – zvolení Putina	27
Záhadná schůzka ve vile	28
Závěr: Dravci vytvářejí chaos	29

Úvod

V jednom z mých dokumentů jsem pojednával o naší civilizaci jako o organizovaném popírání. Mám tím na mysli vytváření částečně iluzorního mentálního prostoru, ve kterém jsou nepříjemná fakta programově potlačovaná vládními režimy. Fakta, jako například to, že všechna západní impéria vznikla díky velkým zvěrstvům. Tyto falešné mýty lakování na růžovo, vyrábí západní systém. Ten sám sebe vychvaluje a velebí, zatímco ostatní systémy haní nebo se proti nim vymezuje. Tento systém tvoří politici všeho druhu a korporace na ně napojené. Je to logické, protože tento spojený tandem ze systému profituje. Jejich největším zájmem je udržet zkorumpovaný systém u moci, protože právě oni jsou jeho součástí.

Jejich poskokem a služkou jsou mainstreamová média, která plní zadání. Vyrábí kauzy na objednávku, kterými se různé politické vlivové skupiny ostřelují jako partyzáni nebo snipeři. Ovšem, hlavním úkolem mainstreamových médií, říkám to stále, je vytvářet ideologickou clonu a psychologickou bariéru. Tříštit, fragmentovat a kouskovat informace tak, aby si lidé neskládali řady událostí do souvislého vzorce logicky strukturovaných konceptů. Takto se lidé stále efektivně odvádějí od hlavních důležitých věcí základů architektiky moci a systému. Lidé řeší maličkosti, kterými je média krmí a programují den co den.

Důležitým úkolem, který mainstreamová média plní, je ale velebit systém. Ano, přiznají, že má kosmetické chyby, ale když budeme tu naši křehkou květinu liberální svobody a demokracie pečlivě zalévat, bude nám krásně kvést. Tohle je úkol mainstreamových médií. Představme si to jako sádrovou masku. Ta samozřejmě praská, drolí se a rozpadá. Úkolem systému, tedy politiků a médií, je masku neustále retušovat, zahlazovat, přikrášlovat a vyhlazovat praskliny. Tím už se ale na můj styl dostávám příliš do abstraktna. Navíc, tohle všechno je nám tak nějak víceméně jasné.

Nás nezajímá načančaná, vyretušovaná a naaranžovaná výloha s pečlivě utříděným zbožím politického marketingu najatých agentur a expertů. Nás zajímá, co je za tou výlohou. A to už není pro oči veřejnosti. O tom se přece ve slušné společnosti, v té svobodné a demokratické, nemluví. To je také důvod, proč mnoho lidí nezvládne, neunes, nebo mentálně nezpracuje fakt,

že západní společnost je složená ze šňůry za sebou jdoucích zločinů velkých a malých.

Od školy jsou lidé vychovávaní v tom, jakou máme svobodu a demokracii, jak se z toho máme radovat, držet se za ruce a tančit pod společnou duhou. Mít paušál a data na mobilu, koukat na filmy na Netflixu, sjíždět fotky na Instagramu, poslouchat písničky a videa na Youtube, smažit úžasné hry na počítači, kolem kterých se točí obrovský průmysl. Proč asi? Jednoduše hrát si a nezlobit. Oni nám řeknou, co je správné, co si máme myslet, co číst, co vědět. Proto jen málo lidí je schopné překlenout ten Rubikon. Sugerovanou ideologickou clonu a vštěpovanou psychologickou bariéru. Vědomí, že náš systém je ve skutečnosti ovládaný zákulisními, a hlavně násilnými silami.

To je tak nekonkrétní nebo abstraktní, že právě na tomto místě má spousta lidí mentální blok. Hranice. Čára. Dál už prostě nejdeme. Říkáme nahlas, že tomu nechceme věřit, ale ve skutečnosti si myslíme, že to raději ani nechceme vědět. Tak nějak podprahově, intuitivně tušíme, že by na tom mohla být byť jen špetka pravdy, a právě proto to nechceme znát. Většina lidí se prostě vypne. Neuznání a nezvládnutí těchto násilných sil působících v zákulisí, které často spolupracují s policejními a zpravodajskými agenturami, má společenské a politické důsledky. Skutečnost, že potlačujeme takové nesourodé detaily násilí, pravděpodobně přispívá k našemu individuálnímu duševnímu zdraví. Toto potlačování ale vede ke kolektivnímu nevědomí a otupělosti, která je stále neskutečnější a neefektivnější, protože se závažná zneužití přestávají vůbec řešit.

Všechno to jsou příklady takzvaného *hlubokého státu* – deep state. Ten je většinou spojovaný s Amerikou, ale každá země má svůj vlastní hluboký stát. Události, které jsou systematicky ignorované, potlačované nebo falšované ve veřejných, a dokonce i interních, vládních, vojenských a zpravodajských dokumentech. Stejně jako v mainstreamových médiích a veřejném povědomí. V jejich pozadí je často zapojení hlubokých sil spojených buď s obchodem s drogami, nebo se zpravodajskými službami, nebo s oběma dohromady, jejichž činnost je nesmírně obtížné rozpoznat nebo zdokumentovat.

Proto se vždycky na tomto poli budeme pohybovat na hraně nepřímých náznaků a nepřímých důkazů. Jasně definovaná *hluboká událost* bude kombinovat jak vnitřní rysy, to znamená důkazy, jako je rozeznatelné utajování, že jsou některé aspekty potlačované, tak vnější rysy, což zase znamená

pokračující a možná neřešitelný spor o to, co se vůbec stalo. Nebudu tady filozofovat o tom, co je a co není hluboká událost. Na to mě až příliš znáte, abyste věděli, že nerad filozofuji, a raději mám fakta.

Podle mých zkušeností se tyto hluboké události lépe chápou společně než izolovaně. Když se na ně podíváme společně, tvoří větší vzorec, *hluboké dějiny*. Tyto hluboké události jsou buď, za prvé, preventivně vyvolané mocenskou válečnou mašinérií nebo za druhé, maskované jako reakce na nevyprovokovanou agresi nepřítelů. Hluboké události hlubokého státu rozpoznáme tak, že na dlouhá desetiletí ovlivňují a kormidlují politiku, zahraniční i domácí, určitým směrem. Jsou to jakési časové uzly, nebo časové křižovatky, kdy jeden kamínek nasměruje ten civilizační tank konkrétním směrem, ze kterého pak už není návratu. Na úvod, myslím, že jsem toho přednesl víc než dost, zaměříme se na hlavní fundament tohoto dokumentu, a to je privatizace bezpečnosti.

Tři základní rysy

Než se vypravíme do složitých sfér mezinárodního podsvětí, chtěl bych v této mini kapitole předložit tři teze, na kterých by se měla shodnout jak levice, tak pravice:

Za první, že západní civilizace je dnes vážně postížená našimi bezpečnostními institucemi, jako je policie, soudy a agenturní rozvědka, do té míry, že je změněná, a skutečně ohrožená naše ústavní vláda.

Za druhé, že tyto vztahy jsou spojené s epizodami systémového násilí. Násilí, které nemůže být vyřešené běžnými procesy vymáhání práva a spravedlnosti.

A za třetí, že nikdy nebude dosaženo žádného pokroku v řešení tohoto postížení a ohrožení, dokud nebudou tyto interakce veřejně odhalené a prodiskutované.

Pokud se všichni shodneme na těchto třech základních premisách, pokud je vůbec připustíme a přijmeme, můžeme postoupit do pojmenovávání těchto procesů. Abychom je mohli pojmenovat, musíme je nejprve podrobně nastudovat a analyzovat.

Turecko a operace Gladio

V roce 1996 v Turecku vypukla obrovská kauza. Havárie mercedesu na turecké dálnici poblíž města Susurluk. Tato kauza ovšem otevřela okno do temné stránky turecké politiky a nakonec i do temné tváře globalizace. Každá z obětí této havárie se dostala do místních zpráv. Ovšem největším šokem bylo, že tyto oběti cestovaly společně. V troskách byla nalezena těla poslance tureckého parlamentu, bývalého zástupce policejního šéfa, královny krásy a jejího milence, obchodníka s heroinem a vraha jménem *Abdullah Catli*.

Taková partička pěti lidí v jednom autě. Turecký poslanec, zástupce policejního šéfa, drogový dealer a vrah, královna krásy a její milenc. Tuto událost navíc umocnil obsah auta. V autě byla totiž nalezená skrýš s drogami, tisíce amerických dolarů, pistole s tlumiči, samopaly a šest různých úředních dokladů vraha Catliho, dokonce včetně speciálního zeleného pasu pro veřejné činitele, podepsaného tureckým ministrem vnitra.

Čím více tisk zkoumal tento takzvaný „incident Susurluk“, tím složitější byl. Jméno v Catliho pasu, *Mehmet Özbay*, bylo pseudonymem, který byl mimochodem, shodou okolností, také v pasu tureckého střelce na papeže *Jana Pavla II. Mehmeta Aliho Agčy*. Co ale vyvolalo pozdvižení, byla zdánlivě nesourodá přítomnost osob cestujících v autě. Drogového dealera a vraha Abdullaha Catliho, jedoucích s nejvyššími policejními a vládními představiteli.

Policie Abdullaha Catliho, od roku 1978 odsouzeného mezinárodního drogového dealera, stíhala za jeho podíl na zabití desítek levicových aktivistů. V té době Abdullah Catli vedl **Šedé vlky**, mládežnickou odnož neofašistické **Strany národní akce**. Drogový dealer a vrah Abdullah Catli i atentátník na papeže Jana Pavla II. Mehmet Ali Agčca byli skutečně členy eskader smrti pravicové polovojenské organizace Šedí vlci. *Douglas Valentine* v knize *Síla smečky* uvádí podezření důstojníků amerického protidrogového úřadu, že Šedí vlci byli jednotkou protipartyzánského centra v Istanbulu, které radili důstojníci CIA *Henry P. Schardt* a *Duane Clarridge*.

Jiný autor, *Daniel Ganser* tvrdí, že Šedí vlci se překrývali s programem Gladio. Program Gladio tvořily tajné protipartyzánské jednotky označované „stay-behind“ (zůstaň v pozadí), které podporovala americká vojenská

mise a CIA. Po odhalení tajných pobytových armád NATO v západní Evropě v roce 1990 vyšlo v Turecku najevo, že styčný důstojník CIA plukovník **Türks** intenzivně verboval mezi Šedými vlky pro obsazení tajné pobytové armády, která v Turecku působila pod názvem **Counter-Guerrilla**. O více než deset let dříve turecký generál **Turhan** o této Counter-Guerrille, která ho mimochodem mučila, prohlásil: „*Je to tajná jednotka zemí NATO.*“

A po dvě desetiletí Counter-Guerrilla plnila pro tureckou armádu takové funkce, jako je davové násilí, mučení a vraždy. Stejně jako u jiných skupin ve spojení se CIA patřily k metodám, které Counter-Guerrilla vyučovala a kterým velela, atentáty, bombové útoky, ozbrojené loupeže, mučení, dezinformace, násilí a vydírání.

Tehdy, v roce 1996 se poprvé v Turecku objevil koncept hlubokého státu *gizli devlet* nebo *derin devlet*, který stojí v pozadí veřejného státu. Tento hluboký stát se skládá z polostátního spojení mezi oficiální policií a zločineckými eskadrami smrti. Šedá aliance, kterou představoval turecký hluboký stát, ale měla zjevně mezinárodní i vnitrostátní aspekty.

V roce 1982 drogový dealer a vrah Abdullah Catli vstoupil na území Ameriky v Miami na Floridě společně se **Stefanem Delle Chiaiem**, italským neofašistou a vrahem, se kterým měl mnoho společného. Stefan Delle Chiaie měl vlastní vazby na teroristické aktivity v Itálii, na **Světovou protikomunistickou ligu** a konkrétně na eskadry smrti pracující pro chilskou operaci *Condor* v Argentině a Bolívii. Nenechme se mýlit, stálo to oficiálně i ve francouzských novinách.

Jak jsem zmínil, v roce 1981 se Mehmet Ali Ağca, člen tureckých Šedých vlků, pokusil zavraždit papeže Jana Pavla II. Francouzský list *Le Monde diplomatique* později uvedl, že atentát zorganizoval na žádost šéfa turecké mafie **Bekira Celenka**, náš známý Abdullah Catli, drogový překupník Šedých vlků, vůdce eskader smrti turecké rozvědky. *Le Monde diplomatique* dodal, že Abdullah Catli vedl podzemní operace pro tureckou pobočku organizace **Gladio Stay Behind CIA**, a že o rok později Abdullah Catli navštívil Miami s proslulým vrahem z operace Condor, Stefanem Delle Chiaiem.

Jak si možná pamatujete z mých dokumentů, a pokud ne, tak to lehce připomenu, agent CIA **Ted Shackley**, turecký drogový dealer a vrah Abdullah Catli a naše známá banka zločinců, se podíleli na zahájení nelegálního

spojení *Írán-Contras* mezi lety 1985 až 86, v jehož rámci byly prostředky z prodeje zbraní do Íránu přeměňované na podporu Contras v Hondurasu a Kostarice.

Z mých dokumentů si také možná pamatujete, že v 80. letech byl šéfem CIA **William Casey**. Jeho přítelem a obchodním partnerem byl **Bruce Rappaport**. A právě při legendárním a proslulém drancování Ruska za Jelcinovy éry v 90. letech 20. století byly vyrabované peníze přeměňované prostřednictvím Rappaportovy **Inter Maritime Bank** do **Bank of New York**, kde měl Bruce Rappaport také významný podíl. To jen tak na okraj. Ovšem, pro pochopení privatizace bezpečnosti je nutné si vysvětlit základ operací Gladio v Evropě. Ty totiž pokládají základ strategie trvalého napětí a chaosu.

Gladio: Itálie a Řecko

Prvním projektem byla dohoda o vytvoření a podpoře pravicových skupin Gladio zvaných stay-behind v Evropě, které měly bojovat proti riziku komunistického převratu. Tato dohoda v Itálii, později známá jako operace Gladio, vedla následně ke vzniku stínového systému paralelních zpravodajských agentur, chráněných před přehledem italské veřejnosti a vytvoření centristické vlády. Tyto skupiny Gladio napojené na CIA vyvinuly takzvanou trvalou strategii napětí.

O této trvalé strategii napětí jsem pojednával v mém dvoudílném dokumentu o *Breivikovi*. V rámci této trvalé strategie napětí byla řada smrtících teroristických bombových útoků, falešně vydávaných za levicové, použita k tomu, aby Itálii posunula více doprava. Někde jsem to také tuším zmiňoval, možná v mém pořadu *Psychologie deep state* nebo *Drogy a CIA*. Bombový útok na náměstí Piazza Fontana v prosinci 1969 zabil 16 lidí. Masakr na nádraží v Boloni v květnu 1983 zabil 85 lidí.

Jedním z italských autorů této strategie napětí (a bombového útoku na Piazza Fontana, byl **Guido Giannettini**. Ten dokonce přijel koncem roku 1961, tedy 8 let před útokem, do Ameriky, aby na námořní válečné škole v Annapolisu tři dny přednášel pro americké vojenské důstojníky, na téma „Techniky a možnosti státního převratu v Evropě“. V březnu 1962 připravil Sbor náčelníků štábů vlastní dokumenty rozvíjející Giannettiniho strategii. Jednalo se o operaci *Northwoods*, která je v mnoha knihách uváděna jako „precedens“ pro „spoluúčast Ameriky na útocích z 11. září 2001.

Kromě tohoto projektu Gladio zvaného stay-behind, CIA zahájila kampaň psychologické války, která šla nad rámec oficiální americké zahraniční politiky zaměřené na zadržování komunismu. A to mobilizaci veřejného mínění a tajné zdroje pro destabilizaci východní Evropy. Třetím projektem CIA, který měl nakonec globální důsledky ovlivňující Afghánistán i al-Káidu, byl boj proti komunismu s využitím prostředků podporovaných nelegálním obchodem s drogami.

Neustálé zasahování Ameriky do italské politiky po roce 1948 s cílem zablokovat vytvoření jakékoli vlády podporované komunistickou stranou bylo velmi zřetelné. Například v roce 1972 CIA vyplatila 10 milionů dola-

rů politickým stranám, přidruženým organizacím a 21 kandidátům, většinou křesťanským demokratům. Velvyslanec **Graham Martin** navzdory doporučení CIA poskytl dalších 800 000 dolarů generálu **Micelimu**, šefovi italské vojenské rozvědky.

Generál Miceli byl za dva roky souzený za účast na pokusu o převrat v roce 1970 na Borghese, kterému měl napomoci bombový útok na Piazza Fontana v roce 1969. Nakonec byl on, i všichni ostatní obžalovaní, zproštěn viny. Oficiální vyšetřování Gladia italským senátem dospělo k závěru, že *„bez stínu pochybností začaly složky CIA v druhé polovině 60. let čelit šíření levice všemi prostředky.“*

William Harvey, když byl šéfem pobočky CIA v Římě, rekrutoval vlastní „akční oddíly“ a navrhl šefovi italské zpravodajské služby SIFAR, později SID, aby *„použil své akční oddíly k provedení bombových útoků proti kancelářím Křesťanskodemokratické strany a některým novinám na severu, které měly být připsané levici.“*

Důkazy o zapojení Ameriky jsou masivní, ale také problematické. Jak jsem ukázal, není pochyb o tom, že Spojené státy, operující částečně prostřednictvím NATO, sponzorovaly a financovaly polovojenské skupiny v Itálii a dalších zemích NATO v rámci operace Gladio. A není také pochyb o tom, že kádry a munice těchto skupin byly použité v trvalé strategii napětí.

CIA a skupiny Gladio hrály také roli v řeckém plukovníckém puči v roce 1967: „Skupina Gladio se podílela na kampani teroristických bombových útoků, ze kterých byla obviňovaná levice. Proto se dva dny před zahájením volební kampaně dostala vojenským pučem k moci junta vedená **Georgem Papadopulosem**, členem řecké zpravodajské služby KYP. George Papadopoulos byl od roku 1952 na výplatní listině CIA. Tím vyvrcholilo období, kdy Řecko postihla *„zdivočelá zpravodajská služba“* a *„stínová vláda s pravomocemi mimo kontrolu oficiálních politických vůdců Řecka.“*

Jednotky Gladio nepochybně také přispěly k euro-fašismu osmdesátých let.

Privatizace bezpečnosti

Dnes lze za součásti této bezpečnostní mašinérie považovat všechno, co kdy bylo označované za „neviditelnou vládu“ nebo „stínovou vládu“. Tedy nejen CIA a organizovaný zločin, ale i další síly, jako je vojensko-průmyslový komplex, privatizovaní vojenští a zpravodajští kontraktoři, agenti pro styk s veřejností, spindoctori, mediální magnáti, a dokonce i nejlépe organizovaní lobbisté. Tyto společné zájmy nespojují spiklenecké přísahy a stisky rukou, ale společná mentalita a cíl. Je to jakési dominantní myšlení. To, co popisují, není jen neutrální mocenský aparát, ale aparát s ustáleným cílem. Manipulativní myšlení fixované na dosažení a udržení globální nadvlády.

Složitou tématiku privatizace bezpečnosti jsem začal řešit ve třetím díle mého dokumentu o Haiti. Konkrétně v kapitole Privátní bezpečnostní agentury a outsourcing bezpečnosti. Tady jsem měl ke studijním účelům k dispozici dva atentáty. Jeden na *Nicholase Madura* ve Venezuele v roce 2020, který se nezdařil, a druhý na exprezidenta *Jovenala Moiseho* na Haiti v roce 2021, který se sice zdařil, ale byl zpackaný následným zatýkáním na taiwanské ambasádě na Haiti. Oba atentáty mají společný rukopis a společné rysy. Soukromé bezpečnostní agentury. V případě obou atentátů šlo o jednu jedinou floridskou bezpečnostní agenturu se šéfem *Jordanem Goudreauem*, který provozoval výcvikový tábor v Kolumbii. Tady cvičil žoldáky jak pro Venezuelu, tak i pro Haiti.

Po 11. září 2001 nelze ignorovat rozšíření soukromých vojenských společností se sofistikovanými zbraněmi, dobře vyškolenými vůdci a penězi. Jak píše *Sean McFate*, autor knihy *The Modern Mercenary*, moderní žoldáctví, soukromé armády a jejich význam pro světový řád: „*Je nemožné tohoto džina nacpat zpět do láhve. Nejen že jsme vyčarovali džina moderního průmyslu outsourcingem bezpečnosti během válek v Iráku a Afghánistánu, vzpomeňme na Blackwater, Dyncorp, Triple Canopy a další, ale udělali jsme z něj lukrativní příležitost pro miliony veteránů těchto válek. A není to jen americká hra. Spousta společností spolupracujících s vládami po celém světě vidí výhodu ve vedení konfliktů v utajení za pomoci najatých žoldáků. Zeptejte se Rusů.*“

Například Wagnerova skupina působí na Ukrajině, v Libyi, Súdánu, Sýrii, na Madagaskaru, a ano, v roce 2020 pracovala na ochraně Nicholase Madura ve Venezuele. A nesmíme zapomenout ani na **Erika Prince**, zakladatele Blackwateru, který podle časopisu Time právě v roce 2020 oslovil ukrajinskou vládu s plány na vybudování soukromé armády, která by jim pomohla proti Rusům. Další podstatný prvek, který gradoval k válce od 24. února 2022.

Čím větší panuje napětí, tím větší profity a benefity tyto privátní bezpečnostní agentury získají. Jejich zájmem je proto přitápět pod kotlem a rozdmýchávat napětí. Ukrajinci ale Erika Prince chytře odmítli, stejně jako ho odmítla Trumpova administrativa, když Erik Prince obcházel plán na outsourcing Afghánistánu. Nicméně Erik Prince měl výrazné napojení na Trumpovu administrativu. **Donald Trump** se po volbách v roce 2016 obklopil lidmi napojenými na bratry **Davida** a **Charlese Kochovy**. To jsou jedni z největších ropných magnátů v Americe.

Brzy se Trumpovou ministryní školství stala **Betsy DeVosová**, významná miliardářka ze seznamu Kochových dárců. A hádejte, kdo je bratrem Betsy DeVosové? Betsyin bratr je Erik Prince, známý jako zakladatel a majitel nechalně proslulé soukromé armády Blackwater. Erik Prince v tichosti radil Trumpovu přechodnému týmu v záležitostech týkajících se zpravodajských služeb a obrany. Erik Prince Trumpovi nabídl 5 000 špičkových žoldáků na sesazení Nicholase Madura v roce 2019.

Eriku Princovi se ale ne vždy po světě dařilo. Například somálská vláda v roce 2011 zakázku spojenou s Erikem Princem zastavila. Mezitím byl Erik Prince nedávno obviněn z podpory ozbrojené operace, která měla v roce 2019 pomoci povstalci **Chalífovi Haftarovi** svrhnout vládu v Libyi v rozporu se zbrojním embargem OSN. Erik Prince dokonce nabídl své služby Nicholasi Madurovi, a to rok před Goudreovým pokusem o atentát. Jak víme, Nicholase Madura nakonec měla hlídat Wagnerova skupina složená z ruských příslušníků speciálních sil Spetsnaz. Tedy, jedna bezpečnostní agentura z Floridy spáchala neúspěšný atentát, a jiná bezpečnostní agentura Wagnerovy skupiny před atentátem hlídala. Jak příznačné pro zákulisní svět, kam oko veřejnosti jen těžko dohlédne.

Spojené Arabské Emiráty ovšem v roce 2011 rády přijaly žoldáky Erika Prince za královské bodyguardy. Šejkové se tehdy obávali šířící se vlny

nepokojů v arabském světě i hrozby z Íránu. Proto investovali stamiliony dolarů do zabezpečení svých mocenských pozic. Erik Prince zformoval pro šejky prapor osmi set žoldáků, převážně mužů z Jihoafrické republiky a Kolumbie. Jejich úkolem bylo nejen chránit ropovody a výškové stavby před útoky teroristů, ale také umlčet jakékoliv náznaky povstání.

Výcvik těchto žoldnéřů na vojenské základně vedli veteráni britských SAS a francouzské cizinecké legie. A hádejte, odkud tito žoldnéři Erika Prince pocházeli (a kde byli vycvičení)? Vedle Jihoafrické republiky také z Kolumbie. Tady vycvičení vojáci byli později posláni bojovat, a také umírat, do Jemenu za Spojené Arabské Emiráty. Bývalý příslušník kolumbijské policie **Calixto Rincó** prohlásil: „*V podstatě jsme armáda Emirátů. Chtějí lidi, kteří mají zkušenosti z konfliktních zemí.*“

Jak vidíme, soukromé podnikání v oblasti bezpečnosti je výnosný byznys. Je to také vysoce nemorální řemeslo, ve kterém mohou vlády, nestátní subjekty a soukromníci se správným množstvím peněz vést povstání, potlačovat místní obyvatelstvo nebo zavraždit vůdce jiné země. Vyhrává ten, kdo nabídne nejvíc. Svět s větším počtem žoldáků je světem s větším počtem válek a utrpení.

Blackwater

Dnes je snad nejznámějším symbolem nezodpovědné hluboké moci agentura Blackwater, později oficiálně přejmenovaná na **Xe Services**, ještě později **Academy**. Společnost založili v roce 1997 Erik Prince a **Al Clark**. Po vpádu do Iráku svěřovala americká vláda Blackwateru ochranu svých diplomatů. Podívejme se teď na zakladatele Blackwater, Erika Prince. Právě u něj bych chtěl poukázat na to, jak protichůdné je pozadí majitele Blackwateru Erika Prince k postavám staronového amerického establishmentu.

Erik Prince je typickým novo zbohatlickým kapitalistou ze Středozápadu, jehož většina jmění pochází z kontraktů s válečnou mašinerií, které je on součástí. Jeho otec **Edgar Prince** byl předním členem, a jeho matka prezidentkou americké **Rady pro národní politiku** se sídlem v texaském Dallasu. Rada pro národní politiku je krajně pravicovou nacionalistickou skupinou, která byla výslovně vytvořená jako protiváha internacionalistické politiky newyorské **Rady pro zahraniční vztahy**, známou CFR. Sám Erik Prince patří k hlavním přispěvatelům **Republikánské strany** a dalších pravicových organizací, jako je Rada pro národní politiku, kterou jsem zmínil.

Společenské ukotvení Erika Prince nádherně ztělesňuje posun, který v Americe během půlstoletí nastal od civilní ekonomiky k ekonomice válečné. Od internacionalismu k nacionalismu. Od obranného establishmentu k útočnému. Klíč k tomuto posunu lze spatřovat v neklidné politice 70. let, jejímž výsledkem bylo udržení válečné mašinerie, rozšířené válkou ve Vietnamu. Součástí této problematické historie 70. let byla známá operace *Condor*, kterou jsem probíral v pořadu *Chile, 50 let po Pinochetovi*. Právě operace Condor byla sponzorovaná CIA a díky atentátu na **Orlanda Letelier** mohla rozšířit své operace do Washingtonu, sídla americké vlády.

V Blackwater se výrazně angažoval ministr obrany za vlády **George Bushe, Donald Rumsfeld**. Aby vyrovnal tlak na omezené prostředky Pentagonu, vystupňoval Donald Rumsfeld stále častější využívání privátních bezpečnostních agentur ve válce v Iráku. V jednu chvíli zaměstnávaly privátní bezpečnostní agentury v rámci americké okupace Iráku až 100 000 pracovníků a do roku 2010 jich přibližně stejný počet pracoval v Afghánistánu.

Někteří z nich se v obou zemích podíleli na kontroverzních událostech, jako byl skandál v irácké věznici Abú Ghrajb nebo zabití a upálení čtyř smluvních zaměstnanců ve Fallúdzi. Irácká licence nejkontroverznější firmy, Blackwater, byla iráckou vládou vypovězená v roce 2007 poté, co bylo při přestřelce, která následovala po výbuchu bomby v autě, bezdůvodně zabito osm iráckých civilistů.

Po velké negativní publicitě se Blackwater v roce 2009 oficiálně přejmenovala na Xe Worldwide, ale původní název se používá dodnes. V západočínském Sin-ťiang, místě proslulém svými muslimskými Ujgury, postavila výcvikové středisko s průmyslovým parkem bezpečnostní firma FSG, kterou vede opět náš známý Erik Prince. V této Princově firmě FSG má kontrolní podíl čínský státní konglomerát **CITIC Group**, který vlastní i majetky v Česku. Další naprosto nepokryté spojení Ameriky a Číny.

Nebo armáda žoldněřů Erika Prince pro Spojené Arabské Emiráty, kterou jsem řešil v předchozí kapitole. Opět nepokrytá spolupráce Američanů s arabskými šejky. Jak se později podíváme, Američané rozvíjejí spolupráci nejen s Čínou, ale i s Ruskem. A to nejen Donald Trump, ale i Clintonova mafie. V zákulisí spolu pečou a drží basu. Napojení Demokratů a Clintonovy mafie na Rusko jsem pro změnu řešil v mé trilogii *Clintonova vražedná mašinerie*, a ještě se na to podívám podrobněji v rámci agentury **Far West**.

To bylo prosím pěkně v únoru 2019, tedy necelý rok před vypuknutím Covidu. V mém dokumentu *Utajený harvardský projekt* jsem popisoval podrobně spolupráci **Amerického institutu zdraví Anthony Fauciho** s wuhanskou všeobecnou nemocnicí a čínskou lidovou armádou už od roku 2011. Opět, jaké divadlo tu s námi mocnosti hrají?

Vezměme si třeba maltskou neziskovou organizaci **MOAS – Migrant offshore aid station**. Tato neziskovka masivně koordinovala přes Maltu obrovský tranzit uprchlíků z Libye do Itálie. MOAS má překvapivě úzké vazby právě na Blackwater, americkou armádu a maltské námořnictvo. Mimochodem Zakladatel Bílých přileb **James Le Mesurier** pochází z firmy Olive Group, která se sloučila s jinou firmou, mnohem známější společností **Dicka Cheyneyho** Blackwater.

Tuto neziskovku MOAS řídí **Chris Catrambone** a jeho žena **Regina**. Chris Catrambone se narodil v americké Louisianě, kde zažil třeba krizi

v roce 2005 v rámci hurikánu *Cathrina*. Potom pracoval v americkém kongresu ve Washingtonu, a poté jako vyšetřovatel pojistných podvodů pro americkou vládu. Za tím účelem byl vyslaný do míst jako je Irák a Afghánistán. V roce 2006 založil globální společnost **Tangiers group**, specializující se na pojistky, nouzovou pomoc s řešením pojistných událostí atd., která se za pár let rozšířila na padesátku dalších zemí včetně Itálie, kde potkal jeho budoucí manželku, a pak na Maltu, kde založil neziskovou organizaci MOAS, aby, podle jejich slov, pomáhali populaci ze třetího světa překonat moře pro lepší život.

Dalším členem výboru MOAS je **Ian Ruggier**. Je to bývalý maltský námořní kapitán, který je známý pro jeho extrémně strašné zacházení s uprchlíky. Dalším členem MOAS je **Robert Young Pelton**, což je jejich strategický konzultant. Dříve pracoval jako novinář na volné noze, a dostal se do kontaktu s naším Erikem Princem, zakladatelem Blackwater. Blackwater byla zaměstnaná třeba právě v Louisianě v roce 2005 během hurikánu *Cathrina*. A právě zde figuroval zakladatel MOAS Chris Catrambone a Robert Young Pelton, později strategický konzultant MOAS.

Jsou to taková zajímavá napojení a propojení. Když bychom do toho vřítali ještě hlouběji, nepochybuji o tom, že bychom se třeba dozvěděli o hlavních organizátorech masivního exodu uprchlíků do Evropy. Stejně jako jsem částečně rozebíral původ zbraní a teroristů v Evropě v rámci migrační krize v mém dokumentu *Je Kanada suverénní?*

Diligence LLC a New Bridge Strategies

Blackwater, výhonek americké krajní pravice, přitáhl kritickou pozornost amerických mainstreamových médií. Nebyla to ovšem jediná figurka na velké šachovnici, i když to byla figurka se schopností ovlivňovat tahy hry.

Daleko méně pozornosti bylo věnováno společnosti **Diligence LLC**, která se na rozdíl od Blackwateru silně stýkala s Wall Streetem, se usadila v Bagdádu v červenci 2003, aby zajišťovala bezpečnost pro společnosti zapojené do obnovy Iráku. V prosinci založila novou dceřinou společnost s názvem **Diligence Middle East** a rozšířila své služby o prověřování a školení místních zaměstnanců a poskytování denních zpravodajských informací pro své firemní klienty.

Právě privátní bezpečnostní agentury jako Diligence byly dostatečně mocné na to, aby profitovaly z války v Iráku a zhoršovaly ji. Politický vliv Diligence dokonce zastínil a překonal vliv Blackwateru. Dva z jejích zakládajících ředitelů **Lanny Griffiths** a **Ed Rogers**, byli také zakladateli vlivného republikánského lobbistického týmu **Barbour, Griffiths and Rogers**, později přejmenovaného na **BGR**. **Haley Barbour**, starší ze zakladatelů BGR, byl mezi lety 1993 až 97 také předsedou Republikánského národního výboru.

Společnost Diligence LLC získala licenci k podnikání v Iráku jako privátní bezpečnostní agentura. Tuto bezpečnostní agenturu Diligence založil **William Webster**, jediný člověk, který stál v čele jak **CIA**, tak **FBI**. **Mike Baker**, její výkonný ředitel, strávil 14 let v CIA jako důstojník pro tajné operace v terénu se specializací na protiteroristické a protipovstalecké operace. **Whitley Bruner**, její operační ředitel v Bagdádu, byl kdysi šéfem pobočky CIA v Iráku.

Jejich partnerem ve společnosti Diligence Middle East byla další společnost **New Bridge Strategies**. Její účel New York Times popsaly jako „*poradenskou firmu, která má radit společnostem, které chtějí podnikat v Iráku, včetně těch, které usilují o části rekonstrukčních projektů financovaných daňovými poplatníky*“.

New Bridge Strategies byla založená v květnu 2003 a do povědomí veřejnosti se dostala díky republikánským těžkým vahám v její správní radě. Většina z nich byla spojená s jedním nebo druhým představitelem Bushovy

administrativy nebo se samotnou rodinou. Patřili mezi ně **Joe Allbaugh**, manažer prezidentské kampaně George Bushe, a Ed Rogers a Lanny Griffith, bývalí asistenti George Bushe mladšího.

Společnost Barbour, Griffith and Rogers byla původním sponzorem společnosti Diligence, která sídlí ve stejném kancelářském patře s republikánskou lobbistickou společností BGR a New Bridge Strategies v budově vzdálené čtyři bloky od Bílého domu.

Takže, abychom v tom měli pořádek. Máme tu dvě základní agentury. New Bridge Strategies, partnera hlavní agentury Diligence, a republikánské lobbisty z BGR, původní sponzory agentury Diligence. Všechny nitky se tedy sbíhají u Diligence. Jen na okraj, New Bridge Strategies získávala úspěšně jednu zakázku za druhou, protože měla vazby na **Neila Bushe**, bratra exprezidenta George Bushe. Nicméně, jak Diligence, tak New Bridge Strategies měli úzké napojení na americké jestřáby a republikánské neocony.

Zajímavé je, že když **Mack McLarty**, Clintonův personální šéf Bílého domu, rezignoval, stal se ředitelem Diligence. Také se připojil k **Henrymu Kissingerovi**, aby až do roku 2008 vedl **Kissinger McLarty Associates**. Obě strany se podílejí na tomtéž, Republikáni i Demokraté. Bez rozdílu. Obě strany téže mince.

Booz Allen Hamilton

Nejstarším a zřejmě největším ze soukromých dodavatelů v oblasti obrany je společnost **Booz Allen Hamilton**. Je to poradenská firma v oblasti managementu, která byla v roce 1940 najata americkou armádou. Slovy webových stránek této společnosti, „*aby pomohla připravit národ na válku a později na mír*“.

V roce 1953 si Booz Allen Hamilton najala americká vláda, aby prostudovala a reorganizovala záznamy o vlastnictví půdy na Filipínách na podporu tamního protipovstaleckého programu, který řídil důstojník CIA **Edward Lansdale**. V padesátých letech společnost také poskytla dočasné bydliště a neoficiální krytí legendárnímu agentovi CIA **Milesi Copelandovi**, který později působil jako vyšetřovatel případu dalšího legendárního agenta CIA, zbrojaře **Adnana Khashoggiho**. K němu se posléze dostanu v rámci ruské agentury Far West.

V roce 2006 měla společnost Booz Allen Hamilton 18 000 zaměstnanců po celém světě, včetně, podle Information Week v roce 2002, více než 1 000 bývalých zpravodajských důstojníků. Měla silného spojence v ministru obrany Donaldu Rumsfeldovi, který přišel do úřadu s důvěrnou znalostí společnosti Booz Allen Hamilton. Za Donalda Rumsfelda se Booz Allen Hamilton těšila takové důvěře, že byla v roce 2004 najata, aby exprezidentu George Bushovi pomohla připravit rozpočet na národní obranu...

A jako konzultant amerického Centrálního velitelství byla tato společnost ve středu dění první preventivní války v dějinách Ameriky.

Science Applications International Corporation

Další privátní bezpečnostní agenturou je **Science Applications International Corporation**. Je to společnost s obratem 8 miliard dolarů, která se podílí na zakázkách v oblasti obrany, zpravodajské komunity a vnitřní bezpečnosti. Science Applications International Corporation prokázala podivuhodnou schopnost prosperovat ve všech možných politických podmínkách. Je to neviditelná ruka, která stojí za obrovskou částí americké národní bezpečnosti.

Je to jediné odvětví americké vlády, jehož finanční prostředky jsou neomezené a jehož další růst je zajištěn pokaždé, když politik vysloví slovo „terrorismus“. Jinými slovy, tato agentura představuje soukromý podnik, který se stal formou stálé vlády. SAIC ztělesňuje něco, co přesahuje Eisenhowerovu nejhorší noční můru. Vojensko-průmyslový protiteroristický komplex.

Než se stal ministrem obrany, byl **Robert Gates** členem představenstva této bezpečnostní agentury. Zaměstnanci této společnosti se rekrutovali také ze CIA, Národní bezpečnostní agentury a **Agentury pro pokročilé obranné výzkumné projekty DARPA**. Působil tu třeba náměstek ministra energetiky za prezidenta **Jimmyho Cartera** a ředitel CIA za prezidenta **Billa Clintona**, kontradmirál **William F. Raborn** (bývalý ředitel CIA za **Lyndona Johnsona**), který vedl vývoj ponorky Polaris, a kontradmirál **Bobby Ray Inman**, který působil jako ředitel Národní bezpečnostní agentury a zástupce ředitele CIA, a zástupce ředitele Agentury obranného zpravodajství. Prostě samé těžké váhy.

Science Applications International Corporation pomáhala dodávat chybné zpravodajské informace o Saddámových zbraních hromadného ničení, které pak vynesly této agentuře v Iráku jako odměnu spoustu zakázek. To je přesně další ukázka obrovského nebezpečí privatizace bezpečnosti a těchto soukromých bezpečnostních agentur. Protože mají profit z eskalace napětí, budou ho logicky vyvolávat, stupňovat a rozdmýchávat. Je to jejich business. Jejich zisky pramení z napětí. Čím více napětí, tím více peněz.

Mimochodem, když se žádné zbraně hromadného ničení nenašly, zaměstnanci právě této stejné bezpečnostní agentury obsadili komisi, která měla vyšetřit, jak se americké zpravodajské služby mohly tak katastrofálně mýlit.

Tedy vymyslíme lež, ze které máme obrovský zisk, a potom svou vlastní lež vyšetřujeme. To by nevymyslel ani Jára Cimrman. Mohl bych citovat konkrétní jména, ale ta většině z nás stejně nic neřeknou.

Po útocích na Afghánistán a Irák zahájila Bushova administrativa globální válku proti terorismu, jejímž hlavním důsledkem byl tok peněz v řádu desítek miliard do společností, které slibovaly, že mohou něčím pomoci. Science Applications International Corporation byla připravená. Už v roce 1997, v očekávání dalšího velkého zdroje vládních příjmů, založila tato bezpečnostní agentura Centrum pro protiteroristické technologie a analýzy. Podle ní bylo účelem nového útvaru „*komplexní pohled na teroristické hrozby, včetně celé škály zbraní hromadného ničení, tradičnějších výbušnin a kybernetických hrozeb pro národní infrastrukturu*“.

V říjnu 2006 tato agentura případným investorům na rovinu sdělila, že válka proti terorismu bude i nadále lukrativním růstovým odvětvím. Opět, přesně o tom mluvím. Komu jsou prospěšné tyto nekonečné války proti neviditelnému terorismu? Jsou to báječné penězovody pro privátní bezpečnostní agentury, které z toho mají obrovský a téměř nekonečný profit.

Soukromé firmy nejen poskytují, ale také analyzují zpravodajské služby. Najímají se soukromí překladatelé, analytici a dokonce, a naprosto nepochopitelně, soukromí vyšetřovatelé, jak dokládá zapojení firem Titan a CACI v proslulém iráckém vězení Abú Ghrajb. Privátní agentury jsou dokonce najímané, aby vyhodnocovaly hrozby a rizika a navrhovaly, co s nimi dělat. Jde o sestavení bezpečnostního obrazu, jak to dělají například Diligence LLC a Science Applications International Corporation. Dvě agentury specializované na shromažďování a analýzu zpravodajských informací...

Zpravodajské rozvědky si outsourcují privátní bezpečnostní agentury. Je to šílené. Tyto privátní bezpečnostní agentury poskytují stále větší podíl informací, které jsou základem pro rozhodování o tom, zda něco představuje bezpečnostní problém, či nikoli.

Napojení Diligence: Alfa Bank a Far West

Velmi zajímaví jsou zahraniční spolupracovníci společnosti Diligence LLC a její spojenci v Rusku. Zejména s malou zpravodajskou privátní agenturou s názvem **Far West Ltd.** Far West jsem poměrně podrobně rozebíral ve druhém díle mého dokumentu o Breivikovi. Kdo mě sledujete pravidelně, už víte, že v rámci mezinárodních zločineckých syndikátů spolu Amerika, Arabové, Izrael, Čína a Rusko spolupracují.

Ano, rozehrávají vůči sobě zpravodajské hry z pozice jednotlivých zemí, ale na bázi profitu a businessu se navzájem hlídají, a spolupracují. Iluze Ruska jako nepřítel Ameriky je jen nasvícené jeviště oficiální divadelní hry pro veřejnost, inscenovaná médii, politiky a architektky moci, kteří ovládají étos a narativ. Důkazem toho je právě ruská agentura Far West. Pojďme ale od začátku.

Hlavním nadnárodním spojením agentury Diligence v Rusku je **Alfa Bank**. Předsedou agentury Diligence byl mezi lety 2001 až 2007 bývalý americký velvyslanec a vyjednaváč o zbraních **Richard Burt** ze společnosti republikánských lobbistů BGR a Mack McLarty Kissinger Associates. Ovšem tento neokonzervativce Richard Burt je také členem vyššího poradního sboru Alfa Bank v Moskvě.

Vliv ruské Alfa Bank sahal do poloviny 90. let až do Washingtonu. Tehdy její ropná společnost **Tyumen Export-Import Bank USA**, po lobbingu společnosti Halliburton, poskytla úvěr ve výši 489 milionů dolarů... Bílý dům a Clintonovo ministerstvo zahraničí se pokusily ruskou dohodu vetovat. Po intenzivním lobbování ze strany Halliburtonu však byly námítky na Kapitolu, který tehdy ovládali republikáni, přehlasované.

V určitém okamžiku vedoucí představitelé společností Halliburton a Diligence, tedy spojenci Alfy a její „střechy“ ve Washingtonu, navázali kontakt s pochybnou skupinou v Rusku s vazbami na Alfa Bank. Skupinou, která se ještě v roce 1998 zaregistrovala jako ruská firma Far West Ltd., dnes **Far West LLC**.

Vladimir Filin, prezident společnosti Far West, jednou v rozhovoru pro tisk popsal aktivity a sponzory své společnosti: „*Far West byla spojená se zabezpečenou přepravou obchodních zásilek z Afghánistánu, kde máme kan-*

celář, do přístavů na pobřeží Černého moře. Komerčně nejatraktivnější se ale zdá být trasa z Bagrámu na americkou leteckou základnu Manas v Kyrgyzstánu. Mimochodem, je to docela blízko ruské letecké základny v Kantu. Přes Manas prochází značný tok zásilek, je tam mezera i pro komerční zásilky. To je velmi výnosné. Je to mnohem výhodnější než směrování komerčních zásilek z Afghánistánu přes Tádžikistán. Proto jsme se loni zcela stáhli z veškerých přeprav přes Tádžikistán a uzavřeli jsme naši kancelář v této zemi. Kdo jsou naši partneři, je obchodní tajemství. Mohu říci, že se jedná o čtyři soukromé firmy ze tří zemí, Turecka, Ruska a Ameriky, které se zabývají mimo jiné lodní dopravou. Jedna z těchto firem je subdivizí známé americké korporace. Tato firma je spoluzakladatelem naší agentury.“

Nepřátelský kritik společnosti Far West, **Jurij Jaseněv**, což je smyšlené jméno na internetu, označil americké partnery společnosti Far West jako **Kellogg, Brown & Root** spadající pod Halliburton v Kolumbii, Afghánistánu, Kosovu, Gruzii a Iráku. Dalším zakladatelem Far West je irácká divize Diligence LLC, ovládaná kuvajtským **Mohammedem as-Sagarem** v Iráku. Agentura Far West je v ukotvení mezinárodního podsvětí skutečně klíčová. Má nápojení na Haliburton, na Diligence LLC, jakož i na zpravodajské služby Izraele, Turecka, Saúdské Arábie, Ruska a Ameriky.

Saúdská Arábie

Víme tedy, že turecký hluboký stát je přinejmenším stejně rozvětvený jako ten americký. Ovšem zajímavé je napojení Američanů na Saúdskou Arábii. To jsem probíral velmi podrobně v prvním díle mého dokumentu o 11. září 2001. Proto se jen omezím na to nejdůležitější ve zkratce.

Saúdské ropné zisky díky smlouvám s Henry Kissingerem v 70. letech bobtnají do amerického finančního a politického systému. Například největším akcionářem Citibank je dnes saúdský princ. V roce 1977 se saúdští miliardáři **Chálid bin Mahfúz** a **Ghaith Faraon** spojili s bývalým texaským guvernérem **Johnem Connallym** a koupili Main Bank v Houstonu. Tato banka se vyznačovala „velmi neobvyklou“ praxí. Získávat a vyplácet „více než deset milionů dolarů měsíčně ve stodolarových bankovkách“.

Chálid bin Mahfúz také „pomáhal financovat houstonský mrakodrap texaské obchodní banky, ve které měl významný podíl Reaganův šéf štábu **James Baker**, jeden ze zakladatelů zbrojařského koncernu **Carlyle Group**. Opakované saúdské investice do ropné společnosti **George Bushe mladšího Arbusto**, později součást **Harken Energy**, která se potýkala s problémy, vedly ke spekulacím, že „*mohly být součástí stejné strategie Saúdů. Investovat do amerických společností, které byly napojeny na vlivné politiky.*“

Těch napojení mezi Saúdy a Američany je obrovské množství. Spoustu jsem probíral v prvním díle mého dokumentu o 11. září, který je nadčasový, proto ho doporučuji kdykoli k prostudování. Vraťme se ale zpět k bezpečnostní agentuře Far West.

Far West: Operace pod falešnou vlajkou – zvolení Putina

Nepotvrzená informace je, že někteří členové Far West prý předem plánovali sérii teroristických útoků v roce 1999, které předcházely zvolení *Vladimíra Putina* ruským prezidentem, a také druhou ruskou válku v Čečensku. 5. srpna 1999 vstoupily z Čečenska do západního Dagestánu muslimské jednotky vedené *Šamilem Basajevem*, vůdcem čečenských partyzánů, s cílem zahájit protiruské povstání. 9. srpna byl *Sergej Stěpašin* (tehdejší předseda vlády RF) odvolaný a Vladimír Putin se stal premiérem.

22. srpna 1999 se jednotky stáhly zpět do Čečenska bez velkých ztrát, uprostřed podezření, že vpád byl provokací. Koncem srpna ruská letadla bombardovala wahhábistické vesnice v Dagestánu jako zdánlivou odvetu za tento vpád a o několik dní později následovaly výbuchy, které zničily obytné domy v Moskvě, Buinaksku a Volgodonsku.

Záhadná schůzka ve vile

Jak srpnové bombové útoky, tak vpád do Dagestánu v roce 1999, byly naplánované ve vile zbrojaře **Adnana Khashoggiho** na Riviére v červnu předchozího roku, na schůzce čečenských islamistů spolu s představitelem Kremlu. Schůzku ve vile ve skutečnosti zprostředkoval vysloužilý důstojník GRU jménem **Anton Surikov**. O něm z jiných zdrojů víme, že byl důstojníkem naší agentury Far West, která se v minulosti zabývala výzkumem v oblasti bezpečnosti.

Den po prvním vpádu povstaleckých sil do dagestánské vysočiny 5. srpna 1999 zveřejnil investigativní týdeník Versija průlomovou zprávu, podle které se šéf ruské prezidentské administrativy **Alexandr Vološin** tajně setkal s nejhledanějším mužem v Rusku Šamilem Basajevem prostřednictvím dobrých služeb důstojníka GRU ve výslužbě Antona Surikova ve vile patřící mezinárodnímu obchodníkovi se zbraněmi Adnanu Khasoggimu, která se nachází v Beaulieu mezi francouzským Nice a Monakem.

Podle jedné z teorií se na této schůzce setkali tři chráněnci ruského oligarchy **Borise Berezovského**. Jelcinův zeť **Valentin Jumašev**, Alexandr Vološin a **Roman Abramovič**, kteří byli v té době členy Jelcinovy „rodiny“ v Kremlu. Je třeba zmínit, že bývalý důstojník GRU Anton Surikov strávil nějaký čas v Londýnském centru pro obranná studia, a kromě toho udržoval kontakty s bývalým důstojníkem CIA **Fritzem Ermarthem**.

Závěr: Dravci vytvářejí chaos

Všichni tito soukromí dravci páteřních privátních bezpečnostních agentur vytvářejí napětí a chaos. Napětí a chaos není výhodný pro obyvatele. Je výhodný pouze pro veterány, žoldáky a majitele bezpečnostních agentur, které dostaly zakázky na jeho řešení. Blackwater ať se jmenuje jakkoli, Diligence, New Bridge Strategies, BGR, Dyncorp, Triple Canopy, nebo ruská Far West. Nebo třeba **Military Professional Resources Incorporated**, která se výrazně angažovala během jugoslávského konfliktu. Ostatně její roli jsem probíral v mém pětidílném dokumentu *Válka proti Jugoslávii*.

Povšimněme si, že jakékoli vojenské invaze, které Amerika provedla po světě, nepřispívají ke stabilizacím těchto zemí, ale právě naopak. Země se propadají do stále větší chudoby, bídy a hlavně trvalého napětí. Základy této strategie trvalého napětí a chaosu byly vytvářené jednotkami Gladio Stay Behind v Evropě od 50. let. To je prapůvod toho všeho.

Napětí a chaos se ukázal jako lukrativní a výnosný byznys, a proto dochází k postupné privatizaci bezpečnosti. Aby byly zisky, musí být napětí a chaos. Stejně jako u západního zdravotnictví. Aby byly zisky, musí být optimální nemoc. Neléčí se příčiny nemocí, ale jen se tlumí následky a nemoci se udržují. Zdravý člověk znamená nulové zisky. Optimální hypochondr je tím, co privátní farmacie potřebuje. A zase zdravá, mírová a prosperující společnost znamená nulové zisky pro privátní bezpečnostní agentury.

Optimální trvalé napětí a chaos je tím, co potřebují. To je živná půda a prostředí pro privátní bezpečnostní agentury, které tuto strategii trvalého napětí a chaosu pomáhají vytvářet. Je to jejich produkt. Jejich artikl. Čím to je, že jakákoli země, kterou Američané takzvaně osvobodili, neroste, ale je na tom zpravidla ještě mnohem hůř?

Bylo by hezké si myslet, že pochopení toho všeho povede k ukončování napětí a chaosu. Jsme ale svědky právě postupné eroze moci veřejného státu kontrolovat nesčetné aktivity, které jsou jeho jménem prováděny za účelem soukromého zisku. Ani prezidenti, ani vlády nejsou schopné zvrátit příliv korupce, který zaplavuje je i nás. Na vrcholu této pyramidy se pravděpodobně stále nacházejí banky a kolosy vojensko-průmyslového a ropného komplexu. Zdá se, že stále platí to, co napsal **Franklin Roosevelt** plukovníku Housovi

v roce 1933: „*Skutečná pravda je, jak vy i já víme, že finanční prvek ve větších centrech vlastní vládu už od dob Andrewa Jacksona.*“

Záleží tedy pouze na nás, abych se vrátil na začátek, do jaké míry si mentálně připustíme a vědomě přijmeme skutečnost, že dochází k privatizaci bezpečnosti po světě. Tu privatizují soukromé bezpečnostní agentury, které pomáhají vytvářet trvalé napětí a chaos. Čím větší napětí a chaos, tím větší mají zisky. Američané, Rusové, Číňané, Izraelci, Turci a arabští šejkové navzájem spolupracují tak, aby to veřejnost neviděla. Pro nás vyrábějí virtuální mediální propagandu o jejich nepřátelství.

Většina veřejnosti této představě věří, protože nepřekonali tuto ideologickou clonu a psychologickou bariéru. Pokud si ale budeme schopni tyto skutečnosti připustit, otevře nám to brány vědění a odhalí další dílky do skládačky obrazu o tom, jak funguje svět.